

การประกันภัยความรับผิดทางกีฬาและความสัมพันธ์กับประกันภัยจาก
ความผิดพลาดที่เกี่ยวข้องกับกีฬากับจัดการความเสี่ยงสำหรับกิจกรรมกีฬา
Sports Liability Insurance and Its Relation to Sports-Related Errors
and Risk Management for the Sports Events

ปีติเทพ อยู่ยืนยง¹
Pedithep Youyuenyong¹

Receive: 8 สิงหาคม 2568 Revised: 3 ตุลาคม 2568 Accepted: 8 ตุลาคม 2568

บทคัดย่อ

บทความนี้ชี้ให้เห็นว่าการประกันภัยความรับผิดทางกีฬาได้กลายเป็นองค์ประกอบสำคัญในการป้องกันความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมกีฬาได้อย่างไร บทความนี้จึงมุ่งทบทวนการคุ้มครองการเล่นกีฬาอย่างมือสมัครเล่นและการเล่นกีฬาอย่างมืออาชีพ ที่ได้รับการประกันภัยความรับผิดทางกีฬา ผ่านการศึกษาประเด็นสำคัญเกี่ยวกับหลักการประกันภัยและการบริหารปกครองกีฬา โดยสรุปได้ว่าการประกันภัยความรับผิดทางกีฬาทำให้ความคุ้มครองบรรดาผู้เกี่ยวข้องกับกีฬาได้รับความคุ้มครองมากขึ้น รับประกันได้มากขึ้น และชัดเจนมากขึ้น และทำให้ระบบประกันภัยความรับผิดทางกีฬาถูกนำไปปฏิบัติได้ง่ายขึ้น บทความนี้ศึกษาถึงการคุ้มครองบรรดาผู้เกี่ยวข้องกับกีฬาที่มีประสิทธิภาพจากการประกันภัยความรับผิดต่อบุคคลและองค์กรกีฬา บทความฉบับนี้ยังวิเคราะห์ว่าผลิตภัณฑ์ประกันภัยทางกีฬาที่ถูกออกแบบมาปกป้องนักกีฬา ผู้ฝึกสอน องค์กรกีฬาและผู้จัดการแข่งขันกีฬาควรถูกพัฒนาขึ้นมาใช้ในประเทศไทยในอนาคต

คำสำคัญ: การคุ้มครองนักกีฬา, การประกันภัยความรับผิดทางกีฬา, ความผิดพลาดที่เกี่ยวข้องกับกีฬา, การจัดการความเสี่ยง, กิจกรรมกีฬา

ABSTRACT

This paper shows how sports liability insurance has become a key element of sport-related risk protection in almost all sport activities. This paper reviews the protection of amateurism and professionalism provided by sports liability insurance through the crucial aspects of insurance essentials and sports governance. In summary, they make sports liability insurance more coverable, more underwritten and more indemnifiable and the sports liability insurance systems easier to navigate. This paper

¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์, คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่; Assistant Professor, Faculty of Law, Chiang Mai University, Thailand; e-mail pedithep.y@cmu.ac.th

examines the effective protection provided by individual and organizational liability insurance. This paper also assesses how a category of sports insurance products designed to protect athletes, coaches, sports organizations, and sports event organizers should be developed in Thailand in the future.

KEYWORDS: Athlete Protection, Sports Liability Insurance, Sports-Related Errors, Risk Management, Sports Events

บทนำ

การดำเนินกิจกรรมกีฬาหรือการจัดการแข่งขันกีฬาอาจเผชิญกับความเสี่ยง (Risks) เนื่องจากความผิดพลาดหรือความบกพร่อง จากความพลั้งเผลอ ความเผลอเรอ ความประมาทเล่นเล่อที่เกิดขึ้นจากการเล่นกีฬาในสนามกีฬาหรือการจัดการแข่งขันกีฬาของผู้จัดการแข่งขันกีฬา อันอาจนำไปสู่การเกิดความเสียหายที่เกิดขึ้นกับผู้ได้รับความเสียหายหรือผู้ต้องเสียหาย ผู้ได้รับความเสียหายหรือผู้ต้องเสียหายอาจใช้สิทธิของตนในการฟ้องร้องเพื่อเรียกค่าเสียหายหรือค่าสินไหมทดแทนได้ เมื่อนักกีฬา บุคลากรทางกีฬาและผู้จัดการแข่งขันกีฬามือถือการบริหารปกครองกีฬา (Sports Governing Bodies) มาใช้อำนาจกำกับดูแลหรือปกครองควบคุมบรรดาสมาชิกหรือผู้ร่วมกิจกรรมของตนให้ลงทำการแข่งขันกีฬาหรือปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามมาตรฐานของการเล่นกีฬา การปฏิบัติงานด้านกีฬาหรือการจัดการแข่งขันกีฬาให้เป็นไปตามมาตรฐาน (Standards) การดำเนินกิจกรรมกีฬาหรือการจัดการแข่งขันกีฬาแล้ว หากการเล่นกีฬา การปฏิบัติงานด้านกีฬาหรือการจัดการแข่งขันกีฬาอาจมีความเสี่ยงที่จะเผชิญต่อความผิดพลาดอันก่อให้เกิดความเสียหายหรือความสูญเสียต่อบรรดานักกีฬาหรือบุคลากรทางกีฬาด้วยกันเอง ก็ดีหรือต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับกีฬาก็ตาม (Randall, 2015) ไม่ว่าจะเป็นความผิดพลาดจากความประมาทเล่นเล่อ รวมทั้งการไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ที่ตนเองมีอยู่ (Izzo, 2014) เช่น หน้าที่ตามกฎหมายหรือหน้าที่ตามสัญญาที่ตาม องค์การบริหารปกครองกีฬาอาจวางมาตรฐาน การทำประกันภัยให้ความคุ้มครองผู้เสียหายหรือผู้ต้องเสียหายจากความประมาทเล่นเล่อของนักกีฬา บุคลากรด้านกีฬาหรือผู้จัดการแข่งขันกีฬาเพื่อให้ได้รับการเยียวยาความเสียหายหรือได้รับการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจากความผิดพลาดที่เกิดขึ้น อีกด้านหนึ่งการทำประกันเช่นนี้อาจช่วยบริหารความเสี่ยงให้กับนักกีฬา บุคลากรกีฬาหรือผู้จัดการแข่งขันกีฬาที่อาจทำกิจกรรมหรือดำเนินงานที่สร้างความผิดพลาดได้เช่นเดียวกันกับผู้ประกอบอาชีพหรือวิชาชีพอื่น ๆ

บทความนี้ไม่ใช่บทความวิจัย แต่ผู้เขียนมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาวิเคราะห์การประกันภัยความรับผิดชอบทางกีฬา (Sports Liability Insurance) และความสัมพันธ์กับประกันภัยจากความผิดพลาดที่เกี่ยวข้องกับกีฬากับการจัดการความเสี่ยงสำหรับกิจกรรมกีฬา (Risk Management in Sports) ในรูปแบบของบทความวิชาการ ซึ่งมุ่งศึกษาว่าการประกันภัยความรับผิดชอบทางกีฬาจะส่งผลดีทั้งต่อนักกีฬาเองหรือผู้จัดการแข่งขันกีฬา ตลอดจนการวางมาตรฐานขององค์การบริหารปกครองกีฬาในลักษณะที่เป็นข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณภาพที่พึงประสงค์ในการบริหารความเสี่ยงในการดำเนินกิจกรรมกีฬาหรือการจัดการแข่งขันกีฬา ซึ่งผู้จัดการแข่งขันกีฬาต้องจัดให้มีการประกันภัยความรับผิดชอบทางกีฬา การจัดให้มีการประกันภัยความรับผิดชอบทางกีฬาในการดำเนินกิจกรรมกีฬาหรือการจัดการแข่งขันกีฬายัง

ส่งเสริมสภาพลักษณะที่ดีให้กับวงการกีฬาในทำนองที่ว่าวงการกีฬามีมาตรฐานวิชาชีพการจัดการแข่งขันกีฬาที่ชัดเจน ส่งเสริมความเป็นมืออาชีพในการจัดการแข่งขันกีฬา และความน่าเชื่อถือให้กับวงการกีฬาต่อผู้คนในวงการกีฬาและสาธารณชน เพราะหากปล่อยให้เกิดความผิดพลาดในระหว่างกิจกรรมกีฬารือการแข่งขันกีฬาเกิดขึ้น แล้วความผิดพลาดเช่นนี้อาจเกิดจากความผิดพลาดบกพร่องจากการทำกิจกรรมกีฬา การละเล่นกีฬาในการแข่งขันกีฬาหรือการปฏิบัติงานในฐานะบุคลากรทางกีฬาในทางที่สร้างความเสียหาย สูญเสียหรือกระทบต่อสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดของผู้อื่นแล้ว ผู้ได้รับความเสียหายพึงได้รับการเยียวยาความเสียหายจากความผิดพลาดที่เกิดขึ้นให้กลับคืนสู่ฐานะเดิม การรับประกันภัยความรับผิดทางกีฬาจากภาคธุรกิจอุตสาหกรรมประกันภัยผู้รับประกันภัยและการใช้ประกันภัยเป็นเครื่องมือสำคัญในการบริหารความเสี่ยงในการดำเนินกิจกรรมกีฬาหรือการจัดการแข่งขันกีฬา ย่อมช่วยลดผลกระทบทางการเงินจากความผิดพลาดที่ก่อให้เกิดความสูญเสียหรือเหตุการณ์ที่สร้างความเสียหายอันเป็นเหตุการณ์ที่ไม่คาดฝันต่าง ๆ ซึ่งการรับประกันภัยความรับผิดทางกีฬาอาจเป็นประโยชน์ต่อผู้อยู่ในวงการกีฬาไทยในอนาคต เช่น นักกีฬา ผู้ฝึกสอน องค์กรกีฬาและผู้จัดการแข่งขันกีฬา เป็นต้น

ประกันภัยความรับผิดทางกีฬา

ผู้ประกอบการอาชีพหรือผู้ประกอบการวิชาชีพหลากหลายสาขาวิชาด้วยกัน ย่อมต้องทำประกันภัยความรับผิด (Professional Indemnity Insurance) เอาไว้ เพื่อให้ตนเองมีความสามารถรับผิดชอบต่อผู้ได้รับความเสียหายจากการประกอบอาชีพหรือวิชาชีพของตนโดยการกระทำดังกล่าวผู้ประกอบการอาชีพหรือผู้ประกอบการวิชาชีพไม่ได้เจตนาหรือจงใจ แต่กระทำการในการประกอบอาชีพหรือวิชาชีพโดยปราศจากความระมัดระวังซึ่งบุคคลผู้ประกอบการอาชีพหรือผู้ประกอบการวิชาชีพในภาวะเช่นนั้นจักต้องมีตามวิสัยและพฤติการณ์ และผู้ประกอบการอาชีพหรือผู้ประกอบการวิชาชีพอาจใช้ความระมัดระวังเช่นนั้นได้ แต่หาได้ใช้ให้เพียงพอไม่ (Baker, 2005)

กิจกรรมกีฬาหรือการจัดการแข่งขันกีฬาในปัจจุบัน อาจปรากฏสถานการณ์ที่ว่า นักกีฬา (Athletes) หรือผู้มีส่วนร่วมกับการกีฬาซึ่งเป็นผู้ประกอบอาชีพหรือวิชาชีพด้านกีฬาสาขาต่าง ๆ (Professional Sports Participants) (Osborne, 2001) เช่น ผู้ตัดสิน (Referees) ผู้ฝึกสอน (Coaches) หรือผู้ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับ การแข่งขันกีฬาอาชีพอื่น ๆ ซึ่งปฏิบัติงานในอาชีพหรือวิชาชีพของตนเองจนอาจเกิดความผิดพลาดจนทำให้เกิดความเสียหายแก่สโมสรกีฬาหรือสมาคมกีฬาด้านสังกัดของตนเองทำให้เกิดความเสียหายต่อผู้ร่วมกิจกรรมกีฬาหรือการแข่งขันกีฬารายอื่น (Partington, 2014) และทำให้เกิดความเสียหายต่อบุคคลภายนอกที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์กับกิจกรรมกีฬาหรือการแข่งขันกีฬา (Hamilton, 2019) อีกทั้งสโมสรกีฬา (Clubs) หรือสมาคมกีฬา (Associations) ก็อาจดำเนินกิจกรรมกีฬาหรือจัดการแข่งขันกีฬาจนทำให้บรรดาผู้เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับองค์กรของตนเองหรือบุคคลภายนอกได้รับความเสียหาย ทั้งต่อชีวิต ร่างกาย ทรัพย์สินหรือส่งผลกระทบในด้านลบต่อสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดนำมาซึ่งการฟ้องร้องเรียกค่าเสียหาย หรือค่าสินไหมทดแทน (Compensation) อันเป็นบ่อเกิดแห่งความเสียหายทางธุรกิจที่สโมสรกีฬาหรือสมาคมกีฬาที่ต้องแบกรับภาระการเยียวยาให้ผู้ได้รับความเสียหายได้รับการชดเชยเยียวยาจนกลับคืนสู่ฐานะเดิม (Wolin & Lang, 2013)

เหตุนี้เองบริษัทประกันภัยหลายแห่งทั่วโลกจึงสร้างผลิตภัณฑ์ประกันภัย ได้แก่ ประกันภัยความรับผิดทางกีฬา (Sports Liability Insurance) ที่เปิดโอกาสให้นักกีฬา ผู้มีส่วนร่วมกับการกีฬา

สโมสรกีฬาหรือสมาคมกีฬาได้บริหารความเสี่ยงที่ตนเผชิญอยู่ บุคคลเหล่านี้อาจกลายเป็นผู้เอาประกันภัย (Insured) ที่โอนความเสี่ยงภัยของตนเองไปยังบริษัทประกันภัยในฐานะผู้รับประกันภัย (Insurer) โดยบุคคลเหล่านี้ต้องจ่ายเบี้ยประกันภัย (Premium) ให้แก่บริษัทประกันภัยในฐานะผู้รับประกันภัยตามที่ได้ตกลงกันไว้ในสัญญาประกันภัยความรับผิดชอบทางกีฬา ถ้าบรรดาผู้เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับองค์กรของตนเองหรือบุคคลภายนอกได้รับความเสียหาย ทั้งต่อชีวิต ร่างกาย ทรัพย์สินหรือส่งผลกระทบต่อในด้านลบต่อสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใด แล้วความเสียหายดังกล่าวต้องไม่ได้เกิดจากการกระทำโดยจงใจ (Not Intention) ของบุคคลดังกล่าว แต่ต้องเป็นความเสียหายที่เกิดจากความประมาทเลินเล่อ (Negligence) ดังนั้นบริษัทประกันภัยจึงต้องมีหน้าที่ชดเชยเยียวยาค่าสินไหมทดแทน ตามจำนวนหรืออัตราที่ปรากฏในกรมธรรม์ประกันภัย (Insurance Policy) ให้แก่ผู้เอาประกันภัย ซึ่งถือว่าผู้เอาประกันภัยเช่นว่าเป็นผู้รับประโยชน์ (Beneficiary) นั้นหมายความว่าบุคคลเหล่านี้เป็นทั้งผู้เอาประกันภัยและผู้รับประโยชน์ในคนเดียวกัน แล้วบุคคลเหล่านี้นำค่าสินไหมทดแทนที่ได้รับจากบริษัทประกันภัย ไปเยียวยาความเสียหายให้กับผู้เสียหายจากความประมาทเลินเล่อของตน เพื่อให้ได้รับการชดเชยเยียวยาจนกลับคืนสู่สถานะเดิม

ประกันภัยความรับผิดชอบทางกีฬารอบคลุมไปถึงความเสี่ยงภัยจากอุบัติเหตุ (Accidental Damages) อันเป็นการให้ความคุ้มครองความรับผิดชอบต่อบรรดาผู้เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมกีฬาของสโมสรกีฬาหรือบรรดาผู้อยู่ภายใต้การบริหารปกครองของสมาคมกีฬา (Horton, 2003) เช่น อุบัติเหตุที่เกิดขึ้นต่อผู้ชมการแข่งขันกีฬาในสนามกีฬา อุบัติเหตุที่เกิดขึ้นต่อนักกีฬาระหว่างเกมการแข่งขันกีฬา กำลังดำเนินอยู่ และอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นต่อสนามกีฬาอันเป็นสถานที่ที่ผู้จัดการแข่งขันกีฬาเข้ามาใช้งาน ตลอดจนคุ้มครองความรับผิดตามกฎหมายของผู้จัดการแข่งขันกีฬาจากอุบัติเหตุที่อาจเกิดขึ้นต่อบุคคลภายนอกหรือผู้พักอาศัยในชุมชนใกล้เคียงพื้นที่จัดกิจกรรมกีฬาอีกด้วย เช่น อุบัติเหตุที่เกิดขึ้นต่อชีวิตและทรัพย์สินของผู้พักอาศัยบริเวณใกล้เคียงสนามกีฬาหรือพื้นที่จัดกิจกรรมกีฬา ซึ่งอุบัติเหตุเช่นว่านี้อาจเป็นผลโดยตรงจากความผิดพลาดหรือการดเนินหน้าที่ที่จะต้องบริหารความเสี่ยงอย่างผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬาทั่วไปในแขนงอาชีพต่าง ๆ พึงกระทำ (Tavella, 2010)

นอกจากนี้ประกันภัยความรับผิดชอบทางกีฬายังครอบคลุมถึงการประกันความรับผิดทางวิชาชีพด้านกีฬา (Sport Professional Indemnity Insurance) สร้างการคุ้มครองความเสียหายอันเกิดขึ้นจากความผิดพลาดหรือข้อบกพร่องในผู้ประกอบอาชีพหรือประกอบวิชาชีพในวงการกีฬา เช่น ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน ตัวแทนนักกีฬา ฯลฯ ซึ่งได้ปฏิบัติหน้าที่ในการประกอบอาชีพหรือวิชาชีพของตนโดยไม่ได้ใช้ความระมัดระวังตามปกติวิสัยของผู้มีความรู้ความสามารถในการประกอบอาชีพหรือวิชาชีพด้านกีฬา อันนับเป็นความประมาทเลินเล่อของผู้ประกอบอาชีพหรือประกอบวิชาชีพในวงการกีฬา เช่น การให้คำแนะนำโดยบกพร่อง (Negligent Advice) หรือการฝึกสอนโดยมีความผิดพลาด (Negligent Instruction) เป็นต้น

กล่าวโดยสรุป ประกันภัยความรับผิดชอบทางกีฬาเป็นผลิตภัณฑ์ประกันภัยที่ช่วยบริหารความเสี่ยงจากการกระทำโดยประมาทในการปฏิบัติงานตามอาชีพหรือวิชาชีพด้านกีฬา แล้วการปฏิบัติงานเช่นว่านี้เป็นผลโดยตรงที่ทำให้บรรดาผู้เข้ามาเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับกีฬาหรือบุคคลภายนอกได้รับความเสียหายอย่างหนึ่งอย่างใด ดังนั้นเมื่อผู้เข้ามาเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับกีฬาหรือบุคคลภายนอกในฐานะผู้ได้รับความเสียหายมาฟ้องร้องเรียกค่าเสียหายหรือค่าสินไหมทดแทน ผู้ประกอบอาชีพหรือผู้ประกอบวิชาชีพ

ด้านกีฬาย่อมมีระบบประกันภัยมาส่งเสริมศักยภาพทางเศรษฐกิจให้สามารถเยียวยาความเสียหายให้ผู้ได้รับความเสียหายกลับคืนสู่สถานะเดิมหรือได้รับการชดเชยทางเศรษฐกิจอย่างเหมาะสมจนกลับคืนสู่สภาพเดิม ในอีกด้านหนึ่งประกันภัยความรับผิดทางกีฬายังช่วยให้บรรดาองค์กรด้านกีฬาอย่างเช่นสโมสรกีฬาหรือสมาคมกีฬาในฐานะผู้ดำเนินกิจกรรมกีฬาหรือผู้จัดการแข่งขันกีฬาสามารถตัดสินใจเลือกใช้ผลิตภัณฑ์ประกันภัยจากภาคธุรกิจอุตสาหกรรมประกันภัยมาช่วยบริหารความเสี่ยงที่กำลังเผชิญอยู่ในธุรกิจอุตสาหกรรมด้านกีฬาของตน (Farizani Gohari, Pourranjbar, & Hakakzade, 2023) หากองค์กรด้านกีฬาดังกล่าวได้มีการทำประกันภัยความรับผิดทางกีฬาเรียบร้อยแล้ว หากผู้เข้ามาเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับองค์กรของตนหรือบุคคลภายนอกได้รับความเสียหายเนื่องจากการดำเนินกิจกรรมกีฬาหรือจัดการแข่งขันกีฬาที่อาจส่งผลกระทบในด้านลบจนสร้างความเสียหายให้กับผู้เข้ามาเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับองค์กรของตนหรือบุคคลภายนอกได้รับความเสียหายแล้ว การประกันภัยเช่นนี้นี้ย่อมทำให้ผู้เสียหายได้รับการเยียวยาตามสมควรและเหมาะสม ในอีกด้านหนึ่งก็สร้างความมั่นใจทางการเงินให้กับองค์กรว่าหากองค์กรถูกฟ้องร้องเรียกค่าเสียหายหรือค่าสินไหมทดแทนจากความผิดพลาดจากการดำเนินกิจกรรมกีฬาหรือการจัดการแข่งขันกีฬาแล้ว องค์กรของตนจะมีค่าใช้จ่ายอย่างเพียงพอที่จะใช้ในการต่อสู้คดีและเยียวยาชดเชยความเสียหายให้กับผู้ได้รับความเสียหายจากความผิดพลาดที่เกิดขึ้นระหว่างดำเนินกิจกรรมกีฬาหรือการแข่งขันกีฬา

ความรับผิดทางแพ่งของนักกีฬาหรือผู้ประกอบการอาชีพ (หรือวิชาชีพ) ทางกีฬา

โดยทั่วไปความรับผิดทางแพ่งของนักกีฬาหรือผู้ประกอบการอาชีพ (หรือวิชาชีพ) ทางกีฬามักเป็นความรับผิดเพื่อละเมิดของนักกีฬาหรือบุคลากรทางการกีฬาที่ต้องรับผิดตามกฎหมายจากการกระทำความประมาทเลินเล่อ ทำให้ผู้ร่วมวงการกีฬาหรือบุคคลอื่น ๆ ได้รับความเสียหายจนถึงแก่ชีวิต หรือเป็นอันตรายส่งผลร้ายต่อร่างกาย อนามัย ทรัพย์สินหรือสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใด อันเป็นผลให้นักกีฬาหรือบุคลากรทางการกีฬาที่จำต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อเยียวยาให้ผู้ร่วมวงการกีฬาหรือบุคคลอื่น ๆ ได้รับความเสียหายกลับคืนสู่สถานะเดิม ในขณะที่ความรับผิดทางแพ่งของนักกีฬาหรือผู้ประกอบการอาชีพ (หรือวิชาชีพ) ก็อาจเกิดขึ้นจากการผิดสัญญาต่อคู่สัญญาหรือการไม่ปฏิบัติตามข้อตกลงจนเป็นบ่อเกิดแห่งความเสียหายที่เกิดขึ้นกับบุคคลอื่น (Sports Events and Tourism Association, 2024) โดยที่กฎหมายอาจจะระบุเอาไว้อย่างชัดเจนว่าฝ่ายที่ต้องเสียหายจากการผิดสัญญาหรือไม่ปฏิบัติตามข้อตกลงตลอดจนไม่ปฏิบัติตามการชำระหนี้ตามสัญญาต่างตอบแทนต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายที่เกิดขึ้น ในอีกด้านหนึ่งผู้ร่วมวงการกีฬาหรือบุคคลอื่น ๆ ได้รับความเสียหายก็ย่อมสามารถใช้สิทธิในทางแพ่งเรียกร้องให้นักกีฬาหรือบุคลากรทางการกีฬาที่จำต้องใช้ค่าเสียหายเพื่อเยียวยาให้ผู้ร่วมวงการกีฬาหรือบุคคลอื่น ๆ ได้รับความเสียหายกลับคืนสู่สถานะเดิม

ทั้งนี้ กรมธรรม์ประกันภัยอันเป็นข้อตกลงที่ทำขึ้นระหว่างบริษัทประกันภัยและนักกีฬาหรือผู้ประกอบการอาชีพ (หรือวิชาชีพ) ทางกีฬา มักระบุความคุ้มครองความเสียหายที่เกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้นต่อนักกีฬาหรือผู้ประกอบการอาชีพทางกีฬาในฐานะผู้เอาประกันภัยเอาไว้ เมื่อบุคคลดังกล่าวต้องรับผิดชอบต่อบุคคลภายนอกหรือบุคคลในวงการกีฬาด้วยกัน หากปรากฏว่ามีความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย ทรัพย์สินหรือสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใด อันเนื่องมาจากความผิดพลาดหรือความประมาทเลินเล่อในการเล่นกีฬาหรือการปฏิบัติงานด้านกีฬา กรมธรรม์ประกันภัยอาจเป็นข้อตกลงที่ทำขึ้นระหว่างบริษัทประกันภัยและ

องค์กรกีฬา เช่น สมาคมกีฬา สโมสรกีฬา หรือผู้จัดการแข่งขันกีฬาอื่น ๆ เพื่อประกันความผิดพลาดในการดำเนินกิจกรรมกีฬา การจัดการแข่งขันกีฬา หรือจากการกระทำของบุคคลที่ปฏิบัติงานภายใต้อำนาจของสมาคมกีฬา สโมสรกีฬาหรือผู้จัดการแข่งขันกีฬา

สำหรับความรับผิดชอบทางกีฬาของนักกีฬาหรือบุคลากรทางกีฬาอาจจำแนกได้เป็น 2 ประการ ได้แก่

(ก) ประการแรก ความรับผิดชอบตามสัญญา (Contractual Liability) ได้แก่ ความรับผิดชอบที่เกิดขึ้นเนื่องมาจากนักกีฬาหรือบุคลากรทางกีฬาปฏิบัติงานฝ่าฝืนไม่เป็นไปตามสัญญาจ้างแรงงานหรือข้อตกลงว่าจ้างให้ปฏิบัติงาน ซึ่งนักกีฬาหรือบุคลากรทางกีฬามีหน้าที่ (หน้าที่ที่จะต้องรับผิดชอบ) ที่จะต้องปฏิบัติงานในทางการที่จ้างหรือตามข้อตกลงที่ได้มอบหมายให้ปฏิบัติงานที่ระบุเอาไว้เป็นลายลักษณ์อักษร แต่นักกีฬาบางคนไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ที่ระบุเอาไว้ในสัญญาจ้างแรงงานหรือข้อตกลงที่ได้มอบหมายหน้าที่ จนทำให้เกิดความเสียหายต่อนายจ้าง องค์กรต้นสังกัด หรือบุคคลที่ภายนอก อีกทั้งความรับผิดชอบตามสัญญาเช่นนี้ยังรวมถึงความรับผิดชอบที่เกิดขึ้นเนื่องมาจากสมาคมกีฬา สโมสรกีฬาหรือผู้จัดการแข่งขันกีฬาฝ่าฝืนไม่เป็นไปตามสัญญาหรือข้อตกลงที่ตกลงเอาไว้กับบุคคลภายนอกหรือปฏิบัติต่ำกว่ามาตรฐานที่กำหนดไว้ในสัญญาหรือข้อตกลง ความเสี่ยงที่สมาคมกีฬา สโมสรกีฬาหรือผู้จัดการแข่งขันกีฬาที่อาจถูกเรียกร้องให้รับผิดชอบเป็นความเสี่ยงคาดหมายได้ว่าจะเกิดขึ้นจากการดำเนินกิจกรรมกีฬาหรือจัดการแข่งขันกีฬาของตน

(ข) ประการที่ ความรับผิดชอบเพื่อละเมิด (Tort Liability) ได้แก่ ความรับผิดชอบในกรณีที่นักกีฬาหรือผู้ประกอบอาชีพทางกีฬาประมาทเลินเล่อหรือก่อความผิดพลาดให้เกิดขึ้น แล้วผลจากความประมาทเลินเล่อหรือความผิดพลาดที่เกิดขึ้นทำให้ผู้ร่วมวงการกีฬาหรือบุคคลอื่นได้รับเสียหายแก่ชีวิต แก่ร่างกาย ทรัพย์สินหรือสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใด ผลที่ตามมาย่อมทำให้นักกีฬาหรือผู้ประกอบอาชีพทางกีฬาต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายหรือค่าสินไหมทดแทนจากความประมาทเลินเล่อหรือความผิดพลาดของตน นักกีฬาหรือผู้ประกอบอาชีพทางกีฬาย่อมมีหน้าที่ตามสัญญาจ้างแรงงานหรือข้อตกลงให้ปฏิบัติงานด้านกีฬา ซึ่งโดยทั่วไปแก่นักกีฬาหรือผู้ประกอบอาชีพทางกีฬาจะต้องรับผิดชอบหากดเว้นไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ตามสัญญาจ้างแรงงานหรือข้อตกลงให้ปฏิบัติงานด้านกีฬา แต่ถ้านักกีฬาหรือผู้ประกอบอาชีพทางกีฬาปฏิบัติหน้าที่โดยไม่ได้ใช้ความระมัดระวังอย่างเหมาะสมและสมควรในการร่วมกิจกรรมกีฬาหรือลงทำการแข่งขันกีฬาแล้ว หรือไม่ได้ใช้ความระมัดระวังอย่างเพียงพอในการทำกิจกรรมกีฬาหรือในการแข่งขันกีฬา เช่นนี้หากมีความผิดพลาดเกิดขึ้นจากความไม่ระมัดระวังหรือความประมาทเลินเล่อแล้ว นักกีฬาหรือผู้ประกอบอาชีพทางกีฬาก็ต้องรับผิดชอบเพื่อละเมิด (Urban, 1998) โดยแม้ว่านักกีฬาหรือผู้ประกอบอาชีพทางกีฬาดังกล่าวจะไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในทางการที่จ้างตามสัญญาจ้างแรงงานหรือปฏิบัติตามข้อตกลงให้ปฏิบัติงานด้านกีฬาก็ตาม แต่ถ้ามมีการกระทำละเมิดจากการปฏิบัติหน้าที่ในระหว่างการร่วมกิจกรรมกีฬาหรือการแข่งขันกีฬา นักกีฬาหรือผู้ประกอบอาชีพทางกีฬาก็ต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายหรือค่าสินไหมทดแทน (Lazaroff, 1990) ตัวอย่างเช่น ผู้ฝึกสอนกีฬา (Coach) และทีมกีฬา (Team) อาจให้คำปรึกษาที่ไม่เหมาะสม (Improper Supervision) ซึ่งถือว่าผู้ฝึกสอนกีฬาและทีมกีฬาไม่ได้ใช้ความระมัดระวังตามปกติวิสัยของผู้มีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานด้านกีฬาในฐานะผู้ฝึกสอนกีฬาและทีมกีฬา นับเป็นความประมาทเลินเล่อของผู้ฝึกสอนกีฬาและทีมกีฬา ผู้ฝึกสอนกีฬาและทีมกีฬาจึงต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนต่อโจทก์ ผู้ฝึกสอนกีฬาและทีมกีฬาที่อาจอยู่ในฐานะทั้งผู้เอาประกันและผู้รับ

ประโยชน์ในคนเดียวกัน หรือผู้ฝึกสอนกีฬาและทีมกีฬาอาจถูกระบุหรือกำหนดไว้ในกฎระเบียบประกันภัยความรับผิดชอบทางกีฬา เพื่อให้เป็นผู้รับผิดชอบเมื่อมีอุบัติเหตุละเมิดเกิดขึ้น ทำให้ผู้ฝึกสอนกีฬาและทีมกีฬาได้รับเงินค่าต่อสู้คดี (Legal Defense Costs) หรือเงินสำหรับจ่ายเป็นค่าสินไหมทดแทน (Damages) กล่าวโดยสรุปการประกันภัยความรับผิดชอบทางกีฬาย่อมทำให้ผู้ฝึกสอนกีฬาและทีมกีฬาได้รับการดูแลทางการเงินจากบริษัทประกันภัยในฐานะผู้รับประกันภัยความรับผิดชอบทางกีฬานั้นเอง โดยที่สโมสรกีฬาหรือสมาคมกีฬาดันสังกัดในฐานะผู้เอาประกันอาจทำประกันภัยความรับผิดชอบทางกีฬาโดยระบุเอาไว้ให้ผู้ฝึกสอนกีฬาและทีมกีฬาเป็นผู้รับผิดชอบ (หรือเป็นผู้ได้รับความคุ้มครอง) ในกรณี หรือผู้ฝึกสอนกีฬาและทีมกีฬาในฐานะผู้เอาประกันอาจทำประกันภัยความรับผิดชอบทางกีฬาด้วยตนเอง โดยระบุเอาไว้ให้ตนเองเป็นผู้รับผิดชอบในกรณี

อย่างไรก็ตาม การที่นักกีฬาหรือผู้ประกอบการกีฬาอาจใจกระทำให้ผู้คนในวงการกีฬาด้วยกันหรือบุคคลภายนอกได้รับความเสียหาย โดยที่ตัวของนักกีฬาหรือผู้ประกอบการกีฬาที่รู้ว่าการกระทำโดยจงใจดังกล่าวจะก่อให้เกิดผลร้ายหรือความเสียหายต่อผู้คนในวงการกีฬาด้วยกันหรือบุคคลภายนอกได้อย่างไร (Wagner, 2006) เช่น (ก) นักกีฬาทีมหนึ่งจงใจทำร้ายร่างกายให้นักกีฬาทีมอื่นที่ลงทำการแข่งขันกีฬาด้วยกันได้รับความเสียหายแก่ร่างกาย (ข) เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยในสนามกีฬาจงใจดวลกระบี่ตามหน้าที่จนเป็นเหตุให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยหรือเหตุฉุกเฉินในสนามกีฬา หรือ (ค) ผู้ฝึกสอนจงใจให้คำแนะนำที่ผิดพลาดแก่นักกีฬาในทีมจนเป็นเหตุให้ทีมพ่ายแพ้ในการแข่งขันกีฬา ฯลฯ ดังนั้นการกระทำโดยจงใจเช่นนี้นี้ย่อมถือเป็นความประพฤติชั่วร้ายในวงการกีฬา โดยการใช้ตำแหน่งหน้าที่ในวงการกีฬาเพื่อสร้างความเสียหายให้กับผู้คนในวงการกีฬาด้วยกันเองหรือบุคคลภายนอก เหตุนี้กฎระเบียบประกันภัยความรับผิดชอบทางกีฬามักไม่คุ้มครองความเสียหายหรือความสูญเสียอันเป็นผลโดยตรงจากการที่นักกีฬาหรือผู้ประกอบการกีฬากระทำการโดยจงใจ (Intentional Actions) ให้ผู้คนในวงการกีฬาด้วยกันหรือบุคคลภายนอกได้รับความเสียหาย เหตุที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะประกันภัยความรับผิดชอบทางกีฬามุ่งเน้นให้เกิดการบริหารความเสี่ยงในการดำเนินกิจกรรมกีฬาหรือการจัดการแข่งขันกีฬานั้นๆ พร้อมกับเป็นกลไกที่ช่วยแบ่งเบาภาระทางการเงินเมื่อเกิดเหตุการณ์อันไม่คาดฝัน (Unexpected Events) ในการดำเนินกิจกรรมกีฬาหรือการจัดการแข่งขันกีฬา โดยไม่เน้นคุ้มครองการจงใจกระทำให้เกิดภัยทางศีลธรรม (Moral Hazard) โดยเฉพาะอย่างยิ่งการกระทำทุจริตหรือการแสดงพฤติกรรมอย่างไม่เหมาะสมของนักกีฬาหรือผู้ประกอบการกีฬา ซึ่งไม่เพียงขัดต่อจริยธรรมของความเป็นนักกีฬาหรือบุคลากรทางการกีฬาแล้ว การกระทำเช่นนี้นี้ยังอาจกระทบต่อชื่อเสียงเกียรติคุณหรือทางทำมาหาได้ทางเจริญของวงการกีฬาอีกด้วย ตลอดจนประกันภัยความรับผิดชอบทางกีฬาก็ไม่คุ้มครองการกระทำอันฝ่าฝืนจริยธรรมของความเป็นนักกีฬาหรือบุคลากรทางการกีฬา

ประกันภัยความรับผิดชอบทางกีฬายาได้รับระบบการบริหารปกครองกีฬาสากล

การที่สหพันธ์กีฬานานาชาติ (International Sports Federations หรือ IFs) หรือสมาคมกีฬาสากล (Global Sports Associations พยายามรวมอำนาจบริหารปกครองชนิดกีฬาของตนเองไว้ เพื่อรวมอำนาจการตัดสินใจเอาไว้ที่องค์กรของตนในฐานะที่เป็นองค์กรบริหารปกครองกีฬา (Sports Governing Bodies หรือ SGBs) ใช้อำนาจหน้าที่ของตนดำเนินกิจกรรมกีฬาหรือกำกับดูแลการแข่งขัน

กีฬาในชนิดกีฬาของตนให้ได้มาตรฐาน (Standards) ตามที่องค์กรของตนตั้งเอาไว้ (Brown, 2023) องค์กรเช่นนี้นี้ย่อมสามารถใช้อำนาจบริหารกีฬาในชนิดกีฬาของตนครอบคลุมบรรดาสมาคมกีฬาระดับชาติที่เข้ามาเป็นสมาชิกและใช้อำนาจกำกับดูแลการจัดการแข่งขันกีฬาในชนิดกีฬาของตนให้เป็นไปตามมาตรฐานที่ตนตั้งเอาไว้ สหพันธ์กีฬานานาชาติหรือสมาคมกีฬาสากลจึงมักวางมาตรฐาน (Standardization) เป็นหนึ่งในองค์ประกอบหลักของการดำเนินกิจกรรมกีฬาหรือการจัดการแข่งขันกีฬา (European Association of Sport Risk Managers, 2014)

ให้การประกันภัยกลไกสำคัญสำหรับโอเนความเสี่ยงภัยจากองค์กรของตนหรือจากบรรดาสมาชิกภายใต้การบริหารปกครองของตนไปสู่บริษัทประกันภัย โดยองค์กรของตนหรือจากบรรดาสมาชิกภายใต้การบริหารปกครองของตนจะเบี้ยประกันภัย ให้แก่บริษัทประกันภัยเพื่อให้บริษัทประกันภัยรับประกันความรับผิดชอบที่เกิเกิดขึ้นในระหว่างที่มีกิจกรรมกีฬาหรือการแข่งขันกีฬาดำเนินอยู่ตามที่ได้ตกลงกันเอาไว้ เมื่อเกิดความเสียหายขึ้นจากความประมาทเลินเล่อที่เกิดขึ้นในการดำเนินกิจกรรมกีฬาหรือความผิดพลาดที่เกิดขึ้นระหว่างการจัดการแข่งขันกีฬาของสหพันธ์กีฬานานาชาติ สมาคมกีฬาสากล หรือสมาคมกีฬาระดับชาติที่สังกัดสหพันธ์กีฬานานาชาติหรือสมาคมกีฬานานาชาติ บริษัทประกันภัยจะชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้เสียหายจากความประมาทเลินเล่อหรือความผิดพลาดตามที่ความคุ้มครองที่ปรากฏอยู่ในกรมธรรม์ประกันภัย ให้แก่สหพันธ์กีฬานานาชาติ สมาคมกีฬาสากล หรือสมาคมกีฬาระดับชาติที่สังกัดสหพันธ์กีฬานานาชาติหรือสมาคมกีฬานานาชาติที่อาจเป็นทั้งผู้เอาประกันและผู้รับประโยชน์ในบุคคลเดียวกันแล้วแต่กรณี โดยเฉพาะอย่างยิ่งการดำเนินกิจกรรมกีฬาหรือการจัดการแข่งขันกีฬาที่มีผู้ติดตามรับชมจากสื่อสาธารณะ (Public Viewing Event) (Genovard, Muñoz, Petchamé, & Solanellas, 2025) ตัวอย่างเช่น การที่สหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติหรือฟีฟ่า (FIFA) วางระเบียบสำหรับการดำเนินกิจกรรมกีฬาหรือการจัดการแข่งขันกีฬาที่มีผู้ติดตามรับชมจากสื่อสาธารณะ ซึ่งถ่ายทอดการแข่งขันฟุตบอลโลกปี 2022 ณ ประเทศกาตาร์ (The FIFA World Cup Qatar 2022™ Regulations for Public Viewing Events) (Fédération Internationale de Football Association, n.d.) ที่ระบุเอาไว้ให้องค์กรสื่อสาธารณะต้องทำประกันภัยความรับผิดชอบจากการถ่ายทอดการแข่งขันฟุตบอลโลกปี 2022 เอาไว้ อันถือว่าเป็นข้อกำหนดคุณลักษณะการเป็นองค์กรสื่อสาธารณะที่ได้รับคัดเลือกให้ถ่ายทอดการแข่งขันฟุตบอลโลกปี 2022 (Specification) เพื่อใช้เป็นเงื่อนไขที่จะได้รับการรับรองคุณภาพของการถ่ายทอดการแข่งขันฟุตบอลโลกปี 2022 อันเป็นการแพร่เสียงแพร่ภาพการแข่งขันกีฬาฟุตบอลโลกปี 2022 ไปสู่สาธารณะ และกำหนดเอาไว้ในระเบียบฉบับนี้เป็นลายลักษณ์อักษร โดยมีเป้าหมายในการยกระดับมาตรฐานการถ่ายทอดการแข่งขันฟุตบอลโลกให้สามารถรองรับความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นในระหว่างที่มีการจัดการแข่งขันกีฬาฟุตบอลโลก เป็นต้น

อีกทั้งฟีฟ่าเองยังกำหนดระเบียบว่าด้วยตัวแทนผู้จัดการแข่งขันกีฬาฟุตบอลในนามฟีฟ่า (FIFA Match Agents Regulations) (Fédération Internationale de Football Association, 2021) วางระบบการได้รับอนุญาตให้เป็นตัวแทนผู้จัดการแข่งขันกีฬาฟุตบอลในนามฟีฟ่า (FIFA Match Agent Licensing System) ซึ่งระบบเช่นนี้ใช้กลไกการออกใบอนุญาตเพื่อให้บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลของประเทศอันเป็นที่ตั้งสมาคมชาติสมาชิกของฟีฟ่าสามารถได้รับสิทธิให้เป็นตัวแทนผู้จัดการแข่งขันกีฬาฟุตบอลในนามฟีฟ่า (Organizing Matches) กลไกเช่นนี้มีเป้าหมายสำหรับเพื่อกำกับดูแลหรือควบคุมการจัดการแข่งขันกีฬาฟุตบอลของฟีฟ่าในประเทศอันเป็นที่ตั้งของสมาคมชาติสมาชิกให้อยู่

ภายใต้กฎระเบียบและกรอบกติกาที่กีฬาได้กำหนดเอาไว้ ระเบียบฉบับนี้ยังได้วางหลักเกณฑ์ให้กีฬาพิจารณาถึงการจัดการความเสี่ยงของผู้สมัครเป็นตัวแทนผู้จัดการแข่งขันกีฬาฟุตบอลในนามกีฬา โดยผู้สมัครดังกล่าวต้องนำเสนอแผนการบริหารความเสี่ยงด้วยทำประกันภัยความรับผิดชอบทางกีฬากับบริษัทประกันภัยที่มีความน่าเชื่อถือ ทำให้การจัดการแข่งขันกีฬาฟุตบอลในนามกีฬา ที่อยู่ในระดับความเสี่ยงต่ำที่สุด อีกด้านหนึ่งการจัดการแข่งขันกีฬาฟุตบอลในนามกีฬาก็ย่อมได้รับความน่าเชื่อถือจากนานาชาติอย่างสูงสุด ซึ่งกีฬาจะใช้เหตุผลนี้ในการประเมินผู้สมัครเป็นตัวแทนผู้จัดการแข่งขันกีฬาฟุตบอลในนามกีฬา

กล่าวโดยสรุป ความเป็นอิสระในการบริหารปกครองตนเองขององค์กรบริหารปกครองกีฬา เช่น สหพันธ์กีฬานานาชาติหรือสมาคมกีฬาสากล ทำให้องค์กรบริหารปกครองกีฬามีอำนาจหน้าที่ในการกำกับการดำเนินกิจกรรมกีฬาหรือควบคุมตรวจสอบการจัดการแข่งขันกีฬาภายในเขตของตนเองที่มีเขตอำนาจบริหารปกครองกีฬาเหนือสมาคมชาติสมาชิก โดยมีเป้าหมายเพื่อวางมาตรฐานให้การดำเนินกิจกรรมกีฬาหรือการจัดการแข่งขันกีฬาอยู่ภายใต้การบริหารความเสี่ยงที่เหมาะสม ทั้งนี้้องค์กรบริหารปกครองกีฬาสามารถใช้การประกันภัยความรับผิดชอบทางกีฬาให้มีความคุ้มครองความรับผิดชอบทางสัญญาหรือความรับผิดชอบเพื่อละเมิด อันสืบเนื่องมาจากการดำเนินกิจกรรมกีฬาที่ตนเองกำกับดูแลหรือการจัดการแข่งขันกีฬาที่ตนเองเป็นผู้จัด โดยมีความบกพร่องหรือประมาทเลินเล่อต่อบุคคลภายนอก บริษัทประกันภัยสามารถออกแบบผลิตภัณฑ์ประกันภัยความรับผิดชอบทางกีฬาเพื่อสร้างกรมธรรม์กำหนดให้บริษัทประกันภัยชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ได้รับความเสียหายหรือจ่ายค่าสินไหมทดแทนให้องค์กรบริหารปกครองกีฬาไปชดใช้ให้กับผู้ได้รับความเสียหาย อีกด้านหนึ่งเนื่องจากองค์กรบริหารปกครองกีฬาประสงค์ให้ตัวแทนผู้จัดการแข่งขันกีฬาฟุตบอลในนามองค์กรบริหารปกครองกีฬาทำประกันภัยความรับผิดชอบทางกีฬาเพื่อใหักรมธรรม์ประกันภัยดังกล่าวคุ้มครองผู้ได้รับความเสียหายจากการจัดการแข่งขันกีฬาในที่สาธารณะ สร้างหลักประกันให้กับผู้ร่วมกิจกรรมกีฬาหรือการแข่งขันกีฬาที่จัดโดยตัวแทนผู้จัดการแข่งขันกีฬาฟุตบอลในนามองค์กรบริหารปกครองกีฬาอีกด้วยว่าจะได้รับการเยียวยาเมื่อได้รับความเสียหายหรือประสบอุบัติเหตุระหว่างเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาหรือการแข่งขันกีฬาดังกล่าว

กฎหมายประกันภัยต่างประเทศกับประกันภัยความรับผิดชอบทางกีฬา

ในต่างประเทศมีผลิตภัณฑ์ประกันภัยที่หลากหลาย และมีบริษัทประกันภัยในฐานะผู้รับประกันภัยสร้างผลิตภัณฑ์จำพวกประกันภัยความรับผิดชอบขึ้นเพื่อบริหารความเสี่ยงให้ผู้เอาประกันภัยในกรณีที่อาจเผชิญความเสี่ยงที่จะต้องรับผิดชอบตามสัญญาหรือรับผิดชอบเพื่อละเมิดต่อบุคคลอื่น โดยที่รัฐใช้อำนาจควบคุมความสัมพันธ์ระหว่างบริษัทประกันภัย ผู้เอาประกันภัยและผู้รับประกันภัย หรือระหว่างรัฐกับบริษัทประกันภัย โดยที่รัฐใช้อำนาจที่เหนือกว่าบริษัทประกันภัยเพื่อคุ้มครองประโยชน์ของบรรดาเอาประกันภัยและผู้รับประกันภัยที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับสัมพันธกับธุรกิจประกันภัย ซึ่งรัฐเองใช้อำนาจเข้ามาจัดระเบียบธุรกิจอุตสาหกรรมประกันภัย เหตุนี้เองในหลายประเทศจึงบัญญัติกฎหมายประกันภัย (Insurance Law) ขึ้นมาเพื่อให้อำนาจแก่รัฐในการกำกับดูแลการออกผลิตภัณฑ์ประกันภัยความรับผิดชอบและเปิดโอกาสให้ผู้บริโภคกฎหมาย เช่น หน่วยงานของรัฐหรือศาล ในการตีความกฎหมายเพื่อปรับข้อเท็จจริงให้เข้ากับข้อกฎหมายสำหรับสร้างความเป็นธรรมในธุรกิจอุตสาหกรรมประกันภัย ตลอดจนควบคุมความประพฤติของบริษัทประกันภัย ผู้เอาประกันภัยและผู้รับประกันภัยที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับสัมพันธ

ภายใต้กรรมธรรม์ประกันภัยความรับผิด ถ้าปฏิบัติไม่ตรงตามหลักเกณฑ์หรือปฏิบัติต่ำกว่ามาตรฐานที่กฎหมายประกันภัยกำหนด บริษัทประกันภัยในฐานะผู้รับประกันภัยก็อาจออกผลิตภัณฑ์ประกันภัยความรับผิดได้

(ก) ประกันภัยความรับผิดทางกึ่งภายใต้กฎหมายประกันภัยสหรัฐอเมริกา

แต่ละรัฐในสหรัฐอเมริกา (U.S. States) จึงมักบัญญัติกฎระเบียบว่าด้วยการประกันภัยในแต่ละรัฐ ได้แก่ ประมวลประกันภัยของรัฐ (U.S. State Insurance Codes) ขึ้นมาเพื่อให้อำนาจแก่หน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้องในการกำกับดูแลการออกผลิตภัณฑ์ประกันภัยความรับผิดของบริษัทประกันภัยในฐานะผู้รับประกันภัย ตลอดจนควบคุมมาตรฐานของผลิตภัณฑ์ดังกล่าวที่มาจากบริษัทประกันภัย โดยประมวลกฎหมายประกันภัยของแต่ละรัฐให้อำนาจหน่วยงานกำกับดูแลกิจการประกันภัย (State Insurance Departments) ในการติดตามตรวจสอบถ้อยคำหรือเนื้อความที่ปรากฏอยู่ในกรรมธรรม์ประกันภัยว่าเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่รัฐแต่ละรัฐได้กำหนดเอาไว้หรือไม่ ถ้าหากผลิตภัณฑ์เช่นนี้ได้มาตรฐานจึงจะได้รับการยินยอม (Approval) ให้วางจำหน่ายหรือให้บริการแก่ลูกค้าที่เป็นผู้เอาประกันได้ ประมวลเช่นว่านี้ยังมักกำหนดเกณฑ์การยื่นขอค่าสินไหมทดแทนที่ครอบคลุมตามกรรมธรรม์ความรับผิดทางกึ่งาอีกทั้งบรรทัดฐานคำพิพากษาของศาลสหรัฐอเมริกาในคดีที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดทางกึ่งาในวงการกีฬาสหรัฐอเมริกาที่มีมาแต่ก่อน ซึ่งอาจถูกใช้เป็นแนวทางในการตัดสินคดีที่มีข้อเท็จจริงซึ่งเหมือนกันหรือคล้ายคลึงกันในอนาคต กล่าวอีกนัยหนึ่งระบบกฎหมายคอมมอนลอว์ของสหรัฐอเมริกา (U.S. Common Law) ใช้คำพิพากษาของศาลในคดีก่อนๆ มาเป็นแนวทางในการตัดสินคดี (Case Law) ที่มีข้อเท็จจริงเกี่ยวกับความรับผิดทางกึ่งาซึ่งเหมือนกันหรือคล้ายคลึงกันในอนาคต เคยมีคดีที่เกิดขึ้นในระบบกฎหมายสหรัฐอเมริกาที่กล่าวถึงประเด็นการประกันภัยความรับผิดทางกึ่งาเอาไว้ ตัวอย่างเช่น คดี Kleinknecht v. Gettysburg College (1993) (Kleinknecht v. Gettysburg College, 1993) ที่วินิจฉัยไว้ว่าการที่วิทยาลัย Gettysburg College ฝ่ายจำเลย เป็นสถาบันการศึกษาต้นสังกัดของนาย Kleinknecht ฝ่ายโจทก์ ซึ่งเป็นนักกีฬาลาคrosse (Lacrosse) ภายใต้อำนาจของจำเลย มีหน้าที่โดยตรงในการควบคุมและดูแลความปลอดภัย (Duty of Care) ของนักกีฬาลาคrosse ภายใต้สังกัด แต่ไม่อยู่ปฏิบัติหน้าที่โดยปราศจากเหตุอันสมควร จึงเป็นการกระทำโดยดเว้นการที่จักต้องกระทำเพื่อป้องกันผลร้ายคืออันตรายที่อาจเกิดขึ้นแก่ร่างกายของนาย Kleinknecht นักกีฬาลาคrosse ภายใต้สังกัด ซึ่งประสบภาวะโรคหัวใจในขณะที่ลงทำการแข่งขันกีฬาในนามสถาบันการศึกษาต้นสังกัด เมื่อวิทยาลัย Gettysburg College กระทำโดยปราศจากความระมัดระวังด้วยการให้มีการปฐมพยาบาลอย่างเร่งด่วนหรือการช่วยเหลือทางการแพทย์อย่างทันทั่วทั้งที่ ซึ่งวิทยาลัย Gettysburg College ที่อยู่ในภาวะเช่นนั้นจักต้องมีตามภาวะวิสัยและพฤติการณ์ และวิทยาลัย Gettysburg College อาจใช้ความระมัดระวังเช่นว่านั้นได้แต่หาได้ใช้ให้เพียงพอไม่ การกระทำของวิทยาลัย Gettysburg College จึงเป็นการกระทำโดยประมาท วิทยาลัย Gettysburg College จึงต้องรับผิดในทางแพ่งต่อนาย Kleinknecht ชดใช้ค่าเสียหายต่อนาย Kleinknecht ซึ่งในข้อพิพาทที่เกิดขึ้นบริษัทประกันภัยเข้ามาทำหน้าที่จ่ายค่าสินไหมทดแทนเพื่อความรับผิดทางกึ่งาของผู้ทำประกันภัย อันเกิดจากความผิดพลาดในการปฏิบัติงานในฐานะสถาบันการศึกษาต้นสังกัด เจื่อนไขที่ระบุไว้ในกรรมธรรม์และจำนวนวงเงินประกันที่ระบุเอาไว้ (Robinson, 1994)

(ข) ประกันภัยความรับผิดทางกีฬาภายใต้กฎหมายประกันภัยสหราชอาณาจักร

สำหรับการประกันภัยความรับผิดทางกีฬาในสหราชอาณาจักร อาศัยหลักเกณฑ์อันเป็นการประกันภัยความรับผิดทั่วไป มาเป็นมาตรฐานในการสร้างผลิตภัณฑ์ประกันภัยความรับผิดทางกีฬาเพื่อคุ้มครองความเสี่ยงภัยที่อาจเกิดขึ้นต่อผู้ดำเนินกิจกรรมกีฬา ผู้จัดการแข่งขันกีฬาหรือผู้ร่วมกิจกรรมกีฬา ทั้งนี้กฎหมายประกันภัยสหราชอาณาจักร (UK Insurance Law) วางหลักเกณฑ์ว่าสัญญาประกันภัยความรับผิดระหว่างบริษัทประกันภัยในฐานะผู้รับประกันภัยเป็นสัญญาที่บริษัทประกันภัยตกลงจะจ่ายค่าสินไหมทดแทนให้กับผู้ดำเนินกิจกรรมกีฬา ผู้จัดการแข่งขันกีฬาหรือผู้ร่วมกิจกรรมกีฬา ถ้ามีความเสียหายเกิดขึ้น ซึ่งอาจเป็นความเสียหายต่อตัวของผู้ดำเนินกิจกรรมกีฬา ผู้จัดการแข่งขันกีฬาหรือผู้ร่วมกิจกรรมกีฬาเองก็ดี หรือความเสียหายที่เกิดขึ้นต่อบุคคลภายนอกที่มาร่วมกิจกรรมกีฬาหรือการแข่งขันกีฬาก็ตาม ซึ่งโดยหลักทั่วไปมักจ่ายเพื่อเยียวยาความเสียหายตามความเป็นจริง (Indemnity) ทั้งนี้ไม่ว่าจะเป็นหลักสุจริตอย่างยิ่ง (Utmost Good Faith) ที่คู่สัญญาจะต้องอาศัยการเข้าทำสัญญาด้วยความสุจริต ไม่ปกปิดความเสี่ยงอันเป็นเงื่อนไขประการสำคัญในการสมัครขอตกลงทำประกันภัยความรับผิดตามความเป็นจริงก็ดีหรือไม่ว่าจะเป็นกรณีความคุ้มครองความรับผิดต่อบุคคลภายนอกก็ตาม ล้วนแล้วแต่ต้องอาศัยบทบัญญัติกฎหมายประกันภัยทั่วไปมาอ้างอิง ได้แก่ พระราชบัญญัติ Insurance Act 2015 และการตีความของศาลก็ต้องอ้างอิงกฎหมายที่เกี่ยวข้องมาใช้ตีความไปในลักษณะที่ระงับข้อพิพาทที่มุ่งเน้นให้การประกันภัยความรับผิดสามารถเยียวยาให้ผู้ได้รับความเสียหายได้รับการเยียวยาอย่างเหมาะสมและเป็นธรรม กฎหมายที่ว่ามานี้ ได้แก่ พระราชบัญญัติ Unfair Contract Terms Act 1977

นอกจากนี้ยังเคยมีบรรทัดฐานคำพิพากษาของศาลอังกฤษตามระบบกฎหมายคอมมอนลอว์ของอังกฤษ (English Common Law) ที่กล่าวถึงประเด็นการประกันภัยความรับผิดทางกีฬาเอาไว้ ตัวอย่างเช่น คดี Watson v British Boxing Board of Control [2001] QB 134 (Watson v British Boxing Board of Control, 2001) ที่วินิจฉัยไว้ว่าคณะกรรมการควบคุมกีฬามวยบริติช (British Boxing Board of Control หรือ BBBC) ฝ่ายจำเลย เป็นผู้จัดการการแข่งขันกีฬามวยมีหน้าที่ดูแลการแข่งขันกีฬามวยที่ตนเองเป็นผู้จัดการแข่งขัน มีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลการปฐมพยาบาลในขั้นต้นและการส่งต่อนักกีฬาที่มยได้รับบาดเจ็บไปยังสถานพยาบาลให้ทันทั่วถึง ให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและถูกต้องตามเกณฑ์มาตรฐานสากลว่าด้วยการจัดการแข่งขันกีฬามวย โดยไม่ให้เกิดความเสียหายแก่นักกีฬามวยที่มาเข้าร่วมการแข่งขันกีฬา การที่ปล่อยให้นักกีฬามวยไม่ได้รับการช่วยเหลือทางการแพทย์อย่างรวดเร็วและไม่ส่งต่อนักกีฬามวยที่ได้รับบาดเจ็บไปยังสถานพยาบาลให้ทันทั่วถึง เท่ากับว่าจำเลยไม่ได้ใช้ความระมัดระวังควบคุมดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของฝ่ายจำเลยร่วมและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขันกีฬาดังกล่าวอย่างเหมาะสม ต้องถือว่าได้จำเลยประมาทเลินเล่อเป็นการละเมิดต่อฝ่ายโจทก์ เหตุนี้เองจำเลยต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนให้กับโจทก์ ศาลอังกฤษยังวินิจฉัยต่อไปว่ากรณีที่จำเลยไม่ได้จัดการประกันภัยความรับผิดทางกีฬาอย่างเหมาะสมและการช่วยเหลือทางการแพทย์อย่างทันทั่วถึงถือเป็นความรับผิดชอบของจำเลยในฐานะผู้จัดการแข่งขันกีฬามวย (Mitchell, 2002)

ผู้เขียนตั้งข้อสังเกตว่าทั้งศาลสหรัฐอเมริกาและศาลอังกฤษได้วินิจฉัยสอดคล้องกันในประเด็นที่ว่า การฟ้องครัดต้นสังกัดของนักกีฬาหรือผู้จัดการแข่งขันกีฬาบริหารความเสี่ยงด้วยการทำประกันภัยความรับผิดทางกีฬา ย่อมสามารถให้มั่นใจว่านักกีฬาภายใต้สังกัดของตนเองหรือผู้ร่วมกิจกรรมกีฬาที่ตนเอง

เป็นผู้จัดมีโอกาสดังกล่าวจะได้รับการเยียวยาความเสียหายหรือได้รับการชดเชยที่เหมาะสมเมื่อเผชิญความสูญเสียจากความผิดพลาดที่เกิดขึ้นจากการดำเนินกิจกรรมกีฬาหรือการแข่งขันกีฬา

ผู้เขียนก็ตั้งข้อสังเกตอีกว่าองค์กรบริหารปกครองกีฬาหลายองค์กร เช่น ฟิฟฟ่า ก็พยายามให้บรรดาสมาชิกหรือตัวแทนจัดการแข่งขันกีฬาในนามของตนดำเนินกิจกรรมกีฬาหรือจัดการแข่งขันกีฬาให้เป็นไปตามกฎระเบียบว่าด้วยการดำเนินกิจกรรมกีฬาหรือการจัดการแข่งขันกีฬาที่ตนเองกำหนดเอาไว้ และวางเกณฑ์บังคับให้การดำเนินกิจกรรมกีฬาหรือการจัดการแข่งขันกีฬามีการทำประกันภัยความรับผิดชอบเอาไว้ แล้วสถาบันตุลาการของรัฐ เช่น ศาลสหรัฐอเมริกา ศาลอังกฤษ ใช้อำนาจวินิจฉัยชี้ขาดข้อพิพาทหรือพิพาททางคดีทางกีฬา เพื่อให้เกิดความยุติธรรมแก่ผู้ได้รับความเสียหายจากการดำเนินกิจกรรมกีฬาหรือการจัดการแข่งขันกีฬา รวมทั้งศาลยังอาจกล่าวถึงความจำเป็นที่จะต้องมีการบริหารความเสี่ยงด้วยประกันภัยความรับผิดชอบทางกีฬาเอาไว้ในคำพิพากษาของตน

กฎหมายประกันภัยกับประกันภัยความรับผิดชอบทางกีฬาภายใต้ระบบกฎหมายไทย

แม้ว่าในประเทศไทยจะมีการออกแบบผลิตภัณฑ์ประกันภัยความรับผิดชอบทางวิชาชีพหรือผลิตภัณฑ์ประกันภัยความรับผิดชอบของผู้ประกอบอาชีพ เพื่อป้องกันความเสี่ยง ที่อาจเกิดขึ้นจากการประกอบวิชาชีพหรือประกอบอาชีพ เช่น การตรวจรักษาโรคที่ไม่ได้ใช้ความระมัดระวังของแพทย์ หรือการรับเหมาก่อสร้างที่ไม่ถูกต้องตามหลักวิศวกรรม ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อชื่อเสียงเกียรติคุณหรือทางทำมาหาได้หรือเจริญของผู้ประกอบวิชาชีพ (หรือประกอบอาชีพ) ที่จะต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่าย การมีประกันความรับผิดชอบจึงช่วยเสริมสร้างความมั่นคงทางการเงินให้กับผู้ประกอบวิชาชีพ (หรือประกอบอาชีพ) และยังช่วยให้ลูกค้าผู้มาใช้บริการผู้ประกอบวิชาชีพ (หรือประกอบอาชีพ) มีความมั่นใจในการให้บริการจากผู้ประกอบวิชาชีพ (หรือประกอบอาชีพ) ในอีกด้านหนึ่งผู้ประกอบวิชาชีพ (หรือประกอบอาชีพ) ก็มีความมั่นใจในการปฏิบัติงานท่ามกลางความเสี่ยงที่อาจเผชิญในอนาคต แต่ผลิตภัณฑ์ประกันภัยความรับผิดชอบทางกีฬากลับไม่เป็นที่แพร่หลายในประเทศไทยมากนัก ผู้เขียนพบว่าสมาคมประกันวินาศภัยไทย หรือ Thai General Insurance Association (หรือ TGIA) ได้ทำเอกสารอ้างอิงที่กล่าวว่าการผลิตภัณฑ์ประกันภัยที่ให้ความคุ้มครองในกรณีที่เกิดความเสียหายแก่ชีวิตหรือร่างกายอันเนื่องมาจากอุบัติเหตุระหว่างการเล่นกีฬา ทั้งการเล่นกีฬาทั่วไปและการเล่นกีฬาอาชีพ เพียงแต่การเล่นกีฬาอาชีพควรมีการออกแบบผลิตภัณฑ์ที่ให้ความคุ้มครองจำกัดเฉพาะความเสี่ยงบางประเภทอันเนื่องมาจากการเล่นกีฬาอาชีพเท่านั้น (สมาคมประกันวินาศภัยไทย, 2568) แต่ผู้เขียนพบว่ามีเพียงบางบริษัทประกันภัยที่รับประกันภัยสำหรับการเล่นกีฬาบางประเภทเท่านั้น เช่น ประกันภัยสำหรับผู้เล่นกอล์ฟ ของบริษัทวิริยะประกันภัย จำกัด (มหาชน) เป็นต้น (บริษัท วิริยะประกันภัย จำกัด (มหาชน), ม.ป.ป.) นั้นหมายความว่าไม่ใช่บริษัทประกันภัยทุกแห่งในประเทศไทยจะคิดค้นผลิตภัณฑ์เช่นว่านี้มาวางจำหน่ายในตลาดธุรกิจอุตสาหกรรมของตน (แม้ว่ากฎหมายประกันภัยของประเทศไทยไม่ได้มีบทบัญญัติใดที่ห้ามไม่ให้คิดค้นหรือห้ามวางจำหน่ายผลิตภัณฑ์เช่นว่านี้) ประกอบกับในปัจจุบันยังไม่ปรากฏการฟ้องร้องคดีนักกีฬา ผู้ฝึกสอนกีฬา ผู้ตัดสินกีฬา ผู้จัดการแข่งขันกีฬาให้ต้องรับผิดชอบต่อเมื่อกระทำการโดยการจงใจหรือประมาทเลินเล่อในการประกอบอาชีพหรือประกอบวิชาชีพอย่างแพร่หลายมากนัก นั้นหมายความว่านักกีฬา ผู้ฝึกสอนกีฬา ผู้ตัดสินกีฬา ผู้จัดการแข่งขันกีฬาอาจเผชิญความเสี่ยงต่ำที่จะต้องเผชิญกับการถูกฟ้องร้องให้รับผิดชอบในทำนองนี้ จึงแทบไม่มีผลิตภัณฑ์ประกันภัยความรับผิดชอบทางกีฬาวางจำหน่ายในท้องตลาดประเทศไทย

บทสรุป

โดยสรุปแล้ว จะเห็นได้ว่าแนวคิดของความเสี่ยงที่เกิดผลร้ายจากความประมาทเลินเล่อหรือความผิดพลาดระหว่างการดำเนินกิจกรรมกีฬาหรือการจัดการแข่งขันกีฬาสามารถจัดการได้ด้วยวิธีการประกันภัยทางกีฬา การบริหารความเสี่ยงเนื่องจากความประมาทเลินเล่อจากการดำเนินกิจกรรมกีฬาและความผิดพลาดระหว่างการแข่งขันกีฬาเป็นเรื่องที่ต้องพิจารณาทั้งในด้านการบริหารปกครองกีฬาในแต่ละชนิดกีฬาและกฎหมายประกันภัยของแต่ละประเทศ เพื่อสร้างการบริหารความเสี่ยงที่เหมาะสมและทำให้ผู้ได้รับความเสียหายจากการดำเนินกิจกรรมกีฬาหรือการจัดการแข่งขันกีฬาได้รับการเยียวยาให้กลับคืนสู่ฐานะเดิม อีกด้านหนึ่งบริษัทประกันภัยชั้นนำในฐานะผู้รับประกันภัยที่ดำเนินธุรกิจประกันภัยก็ต้องออกผลิตภัณฑ์ประกันภัยทางกีฬาที่นำเชื่อถือขึ้นมา เพื่อให้กลไกการประกันภัยความรับผิดชอบสามารถบริหารความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากความประมาทเลินเล่อจากการดำเนินกิจกรรมกีฬาหรือความผิดพลาดจากการแข่งขันกีฬาที่สามารถประสบพบเจอได้ในวงการกีฬาสากล จากการศึกษาระบบกฎหมายสหรัฐอเมริกาและระบบกฎหมายสหราชอาณาจักรก็พบว่าต่างมีการใช้หลักกฎหมายประกันภัยทั่วไปมาเป็นพื้นฐานในการพัฒนาประกันภัยความรับผิดชอบทางกีฬา ประกอบกับศาลอเมริกาและศาลอังกฤษก็วางแนวทางรับรองว่าประกันภัยความรับผิดชอบทางกีฬามีความจำเป็นต่อวงการกีฬาสากล เพื่อสร้างหลักประกันว่าผู้เสียหายจากการดำเนินกิจกรรมกีฬาหรือการแข่งขันกีฬาจะได้รับการเยียวยาความเสียหายจากระบบประกันภัยอย่างเหมาะสมและเป็นธรรม

เอกสารอ้างอิง

- บริษัท วิริยะประกันภัย จำกัด (มหาชน). (ม.ป.ป.). *ประกันภัยสำหรับผู้เล่นกอล์ฟ*.
<https://www.viriyah.co.th/products/residential-property-insurance/golfer-indemnity-insurance/>
- สมาคมประกันวินาศภัยไทย. (2568). *บาดเจ็บจากการเล่นกีฬา ประกันอุบัติเหตุ คุ่มครองไหม?*. สมาคมประกันวินาศภัยไทย.
- Baker, T. (2005). Liability insurance as tort regulation: Six ways that liability insurance shapes tort law in action. *Connecticut Insurance Law Journal*, 12(1), 1–16.
https://doi.org/10.1007/3-211-30631-5_13
- Brown, J. (2023). The vicarious liability of sports governing bodies and competition organisers. *Legal Studies*, 43(2), 221–239. <https://doi.org/10.1017/lst.2022.34>
- European Association of Sport Risk Managers. (2014). *European sports and events risk and insurance benchmarking report*. European Association of Sport Risk Managers.
- Farizani Gohari, S. R., Pourranjbar, M., & Hakakzade, M. (2023). Providing a Model for the Development of Insurance Fields in Sports Industry. *Journal of New Studies in Sport Management*, 4(4), 954–971. https://jnssm.uk.ac.ir/article_3815.html

- Fédération Internationale de Football Association. (n.d.). *FIFA Public Viewing Regulations*.
https://der.orf.at/kundendienst/publicviewing/fifa_regulations104.pdf
- Fédération Internationale de Football Association. (2021). *FIFA match agents regulations*. <https://digitalhub.fifa.com/m/6131ed6f3cb3c1e6/original/FIFA-Match-Agents-Regulations.pdf>
- Genovard, F., Muñoz, J., Petchamé, J., & Solanellas, F. (2025). Risk management approaches in sports organisations: A scoping review. *Heliyon*, 11(3), e42270.
<https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S2405844025006504>
- Hamilton, V. E. (2019). Play now, pay later?: Youth and adolescent collision sports. *UC Law Journal*, 71(1), 151-196.
https://repository.uclawsf.edu/hastings_law_journal/vol71/iss1/4/
- Horton, D. (2003). Rethinking assumption of risk and sports spectators. *UCLA Law Review*, 51, 339–376. <https://www.uclalawreview.org/rethinking-assumption-of-risk-and-sports-spectators/>
- Izzo, U. (2014). Safety and liability in the practice of skiing: How law and cognitive sciences shape the driving factor of winter tourism. *Entertainment and Sports Law Journal*, 12(3). 1-13. <https://www.entsportslawjournal.com/article/id/829/>
- Kleinknecht v. Gettysburg College, 989 F.2d 1360 (3d Cir. 1993).
- Lazaroff, D. E. (1990). Torts & sports: Participant liability to coparticipants for injuries sustained during competition. *University of Miami Entertainment & Sports Law Review*, 7(2), 191-227.
<https://repository.law.miami.edu/umeslr/vol7/iss2/2/>
- Mitchell, J. (2002). Watson v British Boxing Board of Control: Negligent rule-making in the Court of Appeal. *Modern Law Review*, 65(1), 106–119.
<https://doi.org/10.1111/1468-2230.00370>
- Osborne B. (2001). Principles of Liability for Athletic Trainers: Managing Sport-Related Concussion. *Journal of athletic training*, 36(3), 316–321.
- Partington, N. (2014). Legal liability of coaches: a UK perspective. *International Sports Law Journal*, 14(3), 232-241. <https://doi.org/10.1007/s40318-014-0056-2>
- Randall, M. D. (2015). Even I can't cover me: Examining the NCAA's effective prohibition on "loss of value" insurance for its student-athletes. *Connecticut Insurance Law Journal*, 21(2), 421–459.
<https://scholarlycommons.law.wlu.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=4757&context=wlulr>

- Robinson, M. A. (1994). Torts – Duty of care – A college owes a duty to a recruited student athlete to provide prompt and adequate emergency medical service to the student athlete when the student athlete is participating in the sport for which the college recruited the student athlete to play – Kleinknecht v. Gettysburg College, 989 F.2d 1360 (3d Cir. 1993). *Seton Hall Journal of Sports and Entertainment Law*, 4(2), 722-725.
https://scholarship.shu.edu/sports_entertainment/vol4/iss2/13/
- Sports Events and Tourism Association. (2024). *Youth/amateur sports insurance: Everything you need to know*. Sports Events and Tourism Association.
- Tavella, D. F. (2010). Duty of care to spectators at sporting events: A unified theory. *Florida A & M University Law Review*, 5(2), 181-196.
<https://commons.law.famu.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=1031&context=famulawreview>
- Urban, J. A. (1998). Sports torts in Wisconsin. *Marquette Sports Law Review*, 8(2), 365-386.
- Wagner, G. (2006). Tort law and liability insurance. *Geneva Papers on Risk and Insurance: Issues and Practice*, 31(2), 277-292.
<https://scholarship.law.marquette.edu/cgi/viewcontent.cgi?referer=&httpsredir=1&article=1254&context=sportslaw>
- Watson v British Boxing Board of Control [2001] QB 1134 (CA).
- Wolin, M. T., & Lang, R. D. (2013). Legal liability for sports referees in today's litigious world—If you can't kill the ump then sue him. *Denver Sports & Entertainment Law Journal*, 15(1), 83-110.
<https://digitalcommons.du.edu/selj/vol15/iss1/7/>